

[Inger Harms]

af den danske statslige bistand er indrettet på, er hensigtsmæssig set i lyset af de fremtidige bistandsformer, som det er pålagt udvalget at foreslå.

Som resultat af arbejdet i et udvalg, personalet havde nedsat, skete der nogle ændringer, men disse ændringer, fastslår personalet, har snarere virket modsat, idet man konkluderer, at de nylige ændringer i Danida ikke har indebåret en mere ønskværdig strukturering af bistandsforvaltningen i forhold til de krav, der burde stilles for at opnå en hensigtsmæssig forvaltning.

Hvad er det, vi kunne ønske os anderledes i Danida? Ja, det er f.eks. det meget lille antal kvinder, der er ansat der. I folketingsåret 1982-83 var kun 3 af 35 stillinger som bistandskyndig specialmedarbejder besat med kvinder. Ifølge handlingsprogrammet for sidste halvdel af FN's kvindetår vedtaget i 1980 gik Danmark ind på at forpligte sig til, at kvindeaspekter får en vigtig plads. Med al respekt for de mænd, der er ansat i Danida, både bistandsmedarbejdere og dem i karrieren, varetages hjælpen til kvinder bedst af kvinder. Det kunne være interessant at vide, om dette forhold har ændret sig siden.

Der er flere forhold, vi er utilfredse med, men det vil selvfølgelig være op til udvalget at se nærmere på disse forhold. Eksempler har der været fremført masser af i den offentlige debat. På det sidste har der atter været rejst kritik af bistandsadministrationen og krav om en uafhængig undersøgelse, især fra rigsrevisionens side, så vi finder ikke, det er noget urimeligt forslag, vi kommer med her. Formålet skulle være en bedre og mere effektiv bistand til modtagerlandenes fordel.

Stinus (RV):

Det radikale venstre går ind for SFs forslag om en uafhængig undersøgelse af forvaltningen af den danske bistand til udviklingslandene og kan da også tilslutte sig en væsentlig del af begrundelsen for forslaget, som er indeholdt i bemærkningerne.

Vi vil dog gerne understrege, at der for det radikale venstres vedkommende ikke er tale om en alvorlig kritik af den hidtidige forvaltning af bistanden, således som denne varetages af Danida. Tværtimod vil jeg benytte denne lejlighed til at fremhæve eller direkte rose den måde, hvorpå Danida hidtil har

klaret bistandssamarbejdet, ofte under vanskelige kår og i lange perioder med en klar underbemanding i forhold til opgavernes omfang. Jeg understreger dette for at gøre det klart, at når det radikale venstre går ind for en uafhængig undersøgelse, er det ikke nødvendigvis for at få lavet alting om.

Jeg vil slå fast, at efter vor opfattelse skal dansk bistandssamarbejde fortsat være en del af dansk udenrigspolitik, og derfor skal det fortsat ligge i udenrigsministeriet.

Er der i det hele taget grund til at foretage en sådan uafhængig undersøgelse? Ja, det mener vi der er, ikke mindst fordi der lige siden det såkaldte Ole Bang-udvalgs betænkning har været stærke røster fremme med krav om en sådan undersøgelse. Mange har følt det som en mangel, at Ole Bang-udvalget ikke fik lov til at beskæftige sig med Danidas administration af bistanden, og mange har følt, at der måske var noget, man ville skjule eller i hvert fald helst ikke ville have set for meget efter i sømmene.

Vi tror, at både Danida og udenrigsministeriet i det hele taget vil stå sig ved at få manet denne mistanke i jorden og så naturligvis få rettet de fejl, der måtte være at rette, og få gennemført de forbedringer, som utvivlsomt også kan gennemføres.

Der er, som der også er gjort opmærksom på i bemærkningerne til forslaget, rettet kritik imod Danida, både af rigsrevisionen og af statsrevisorerne, en kritik, som navnlig drejer sig om planlægningen og om undersøgelsesgrundlaget for projekterne. I rigsrevisionens beretning til statsrevisorerne fra december 1983 om Danmarks projektbistand til Tanzania tales om mangelfuldt beslutningsgrundlag, manglende forundersøgelser, manglende planlægning. Dette er i sig selv utilfredsstillende, men der skal dog gøres opmærksom på, at der er tale om enkelttilfælde. Bemærkningerne er imidlertid nok til at berettige til en eller anden form for undersøgelse.

En anden form for kritik går på den gennemtræk, der på personaleområdet er i Danida, som det er blevet udtrykt, her citeret fra Weekendavisen den 4. februar i år:

»Danida bruges til uddannelsessted for udenrigsministeriets karrierefolk. En del af u-landsbistanden går til praktikpladser for diplomater.«